COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 23.6.2023
COM(2023) 329 final

2023/0190 (NLE)

Propunere de

DECIZIE DE PUNERE ÎN APLICARE A CONSILIULUI

de autorizare a României de a introduce o măsură specială de derogare de la articolele 218 și 232 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată

EXPUNERE DE MOTIVE

În conformitate cu articolul 395 alineatul (1) din Directiva 2006/112/CE din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată[1] („Directiva TVA”), Consiliul, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei, poate autoriza orice stat membru să aplice măsuri speciale de derogare de la dispozițiile directivei respective, pentru a simplifica procedura de colectare a TVA sau pentru a preveni anumite forme de evaziune fiscală sau de fraudă.

Prin scrisoarea înregistrată de Comisie la 14 ianuarie 2022, România a solicitat autorizarea de a deroga de la articolele 178, 218 și 232 din Directiva TVA pentru a putea impune facturarea electronică obligatorie pentru tranzacțiile realizate între persoanele impozabile.

Ulterior, prin scrisoarea înregistrată de Comisie la 30 septembrie 2022, România și-a modificat cererea. În consecință, România a confirmat că solicită autorizarea de a deroga doar de la articolele 218 și 232 din Directiva TVA și a precizat că intrarea în vigoare a măsurii va fi amânată până la 1 ianuarie 2024, în loc de 1 iulie 2022, care era data solicitată inițial.

În conformitate cu articolul 395 alineatul (2) din Directiva TVA, Comisia a informat celelalte state membre, prin scrisoarea din 8 decembrie 2022, cu privire la cererea înaintată de România. Prin scrisoarea din 9 decembrie 2022, Comisia a comunicat României faptul că deține toate informațiile necesare pentru a analiza solicitarea.

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

România a depus o cerere de derogare, în temeiul articolului 395 din Directiva TVA, pentru a fi autorizată să pună în aplicare obligația de a emite facturi electronice pentru tranzacțiile efectuate între persoanele impozabile stabilite în România. Potrivit României, principalele obiective vizate de punerea în aplicare a sistemului obligatoriu de facturare electronică sunt combaterea fraudei și a evaziunii fiscale, eficientizarea colectării, în special în domeniul TVA, îmbunătățirea competitivității operatorilor economici și reducerea costurilor administrative atât pentru contribuabili, cât și pentru administrația fiscală.

Informațiile cuprinse în facturi vor fi raportate administrației fiscale, care va obține, prin urmare, aceste date în timp real. Acest lucru îi va permite administrației fiscale să efectueze în timp util o verificare automată a coerenței dintre TVA-ul declarat și plătit și facturile emise și primite. Această posibilitate va ajuta România să sporească eficiența și eficacitatea combaterii fraudei și evaziunii în domeniul TVA.

În acest sens, România a înregistrat în mod constant, în ultimii ani, un deficit ridicat de încasare a TVA. Cel mai recent raport publicat de Comisia Europeană arată că deficitul de încasare a TVA este de 35,7 % pentru 2020. Potrivit României, această situație indică o problemă structurală, pentru care va fi necesară atât adoptarea unor măsuri urgente și susținute, cât și punerea în aplicare a reformelor necesare.

Introducerea facturării electronice obligatorii și raportarea datelor cuprinse în facturi vor conduce la un nivel mai ridicat de conformitate a contribuabililor, precum și la un efect disuasiv în ceea ce privește tentativele de fraudă. Sistemul avut în vedere va permite, de exemplu, ca participanții la „fraudele carusel” să fie vizibili pentru administrația fiscală încă de la început. În prezent, participanții la fraudele carusel sunt greu de identificat deoarece nu depun declarații privind TVA și/sau alte declarații. Introducerea facturării electronice

[1] JO L 347, 11.12.2006, p. 1.

generalizate va fi un instrument puternic pentru urmărirea în timp real a lanțului fraudulos, care le va permite autorităților fiscale să ia măsuri imediate pentru a identifica și pentru a stopa participarea comercianților la aceste fraude.

Introducerea facturării electronice obligatorii pentru tranzacțiile dintre persoanele impozabile va aduce, de asemenea, beneficii operatorilor economici prin digitalizare și reducerea sarcinii administrative, asigurând, în același timp, un mediu concurențial echitabil între întreprinderi. Unele dintre beneficiile punerii în aplicare a facturării electronice pentru operatorii economici sunt plățile mai rapide, economiile legate de costurile de transmitere, prelucrarea rapidă și ieftină a datelor cuprinse în facturi și reducerea costurilor de arhivare.

Articolul 218 din Directiva TVA prevede obligația statelor membre de a accepta ca facturi toate documentele sau mesajele, atât pe suport de hârtie, cât și în format electronic. Astfel, România ar dori să obțină o derogare de la articolul din Directiva TVA menționat anterior, astfel încât numai documentele în format electronic să poată fi considerate facturi de către administrația fiscală din România.

Articolul 232 din Directiva TVA prevede că utilizarea unei facturi electronice face obiectul acceptării de către destinatar. Prin urmare, introducerea unei obligații de facturare electronică în România necesită o derogare de la acest articol, astfel încât emitentul să nu mai fie nevoit să obțină consimțământul destinatarului pentru a trimite o factură electronică.

În ceea ce privește facturarea electronică, România a transpus în legislația națională Directiva 2014/55/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind facturarea electronică în domeniul achizițiilor publice[2], care a introdus obligația autorităților publice de a accepta facturile electronice trimise de furnizorii lor. Pentru a asigura interoperabilitatea sistemelor de facturare electronică utilizate în Uniunea Europeană, începând cu sectorul achizițiilor publice, facturile electronice ar trebui să respecte standardele comune identificate de CEN (Comitetul European de Standardizare) cu standardul european privind facturarea electronică EN 16931.

România a instituit, în noiembrie 2021, sistemul național de facturare electronică RO eFactura, creat, dezvoltat și gestionat de Ministerul Finanțelor cu ajutorul Centrului Național pentru Informații Financiare. Potrivit României, acest sistem este pe deplin compatibil cu standardul european privind facturarea electronică și a fost proiectat și dezvoltat pentru a fi utilizat pentru facturarea electronică atât în cazul achizițiilor publice (B2G), cât și al tranzacțiilor între persoane impozabile (B2B), dacă operatorii economici aleg să utilizeze sistemul.

Pentru a transmite facturile prin sistemul RO e-Factura, atât în cazul relației B2G, cât și în cel al relației B2B, persoanele impozabile trebuie să se autentifice prin utilizarea unui certificat digital calificat. Acest certificat este utilizat și pentru depunerea diferitelor declarații fiscale.

Sistemul RO e-Factura va sta la baza punerii în aplicare a sistemului obligatoriu de facturare electronică pentru tranzacțiile dintre persoanele impozabile.

Utilizarea sistemului RO e-Factura va fi opțională pentru operatorii economici nestabiliți.

Având în vedere domeniul larg de aplicare al derogării, este important să se evalueze impactul acesteia asupra persoanelor impozabile și, mai precis, măsura în care aceasta a contribuit la combaterea fraudei și a evaziunii în domeniul TVA. În cazul în care România ar dori să prelungească măsura de derogare, cererea de prelungire trebuie să fie însoțită de un raport cu privire la funcționarea măsurii. Acest raport ar trebui să conțină o evaluare a măsurii din perspectiva eficienței sale pentru lupta împotriva fraudei și a evaziunii fiscale în domeniul

[2] JO L 133, 6.5.2014, p. 1.

TVA și pentru simplificarea colectării impozitelor. Raportul ar mai trebui să includă o evaluare a impactului măsurii asupra persoanelor impozabile, în special în ceea ce privește creșterea, pentru acestea, a sarcinilor administrative și a costurilor de conformare fiscală.

Se propune autorizarea derogării începând de la 1 ianuarie 2024 până la 31 decembrie 2026 sau până la data la care statele membre au obligația de a aplica toate dispozițiile naționale pe care trebuie să le adopte în cazul în care se adoptă o directivă de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește normele în materie de TVA pentru era digitală, în special a articolelor 218 și 232 din directiva respectivă, în funcție de data care survine mai întâi.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Articolul 218 din Directiva TVA acordă aceeași recunoaștere facturilor pe hârtie și celor electronice, stipulând că statele membre acceptă documentele sau mesajele pe suport de hârtie sau în format electronic ca facturi. În conformitate cu articolul 232 din Directiva TVA, utilizarea facturii electronice face obiectul acceptării de către destinatar. Facturarea electronică obligatorie preconizată de România ar deroga, într-adevăr, de la aceste două prevederi.

Derogarea poate fi autorizată în temeiul articolului 395 din Directiva TVA pentru simplificarea procedurii de colectare a TVA sau pentru prevenirea anumitor forme de evaziune fiscală sau de fraudă. România a solicitat ca măsura de derogare să aibă ca scop principal combaterea fraudei și a evaziunii fiscale. Pe baza informațiilor furnizate de România, derogarea este coerentă cu dispozițiile politicilor existente.

Autorizații similare care permit Italiei, Franței și Poloniei să deroge de la articolele 218 și 232 din Directiva TVA, în vederea implementării facturării electronice obligatorii, au fost acordate prin Decizia de punere în aplicare (UE) 2021/2251 a Consiliului[3], Decizia de punere în aplicare (UE) 2022/133 a Consiliului[4] și Decizia de punere în aplicare (UE) 2022/1003 a Consiliului[5].

Comisia a adoptat în anul 2020 „*Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu: Plan de acțiune pentru o fiscalitate echitabilă și simplificată în sprijinul strategiei de redresare*”[6]. Una dintre acțiunile avute în vedere în acest plan este adoptarea de către Comisie a unei propuneri legislative vizând modernizarea obligațiilor de raportare în materie de TVA. Astfel cum se arată în planul de acțiune, respectiva propunere ar trebui, printre altele, să contribuie la eficientizarea mecanismelor de raportare ce pot fi aplicate în cazul tranzacțiilor interne. În acest context, va fi examinată, de asemenea, necesitatea unei viitoare extinderi a facturării electronice.

Ca urmare a acestui plan de acțiune, Comisia a adoptat, la 8 decembrie 2022, o Propunere de directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește normele în materie de TVA pentru era digitală[7]. Directiva respectivă va modifica articolul 218 și va elimina articolul 232 din Directiva TVA. Această reformă, odată adoptată, va permite statelor membre să pună în aplicare facturarea electronică obligatorie, eliminând necesitatea solicitării unor derogări suplimentare de la Directiva TVA pentru a pune în aplicare astfel de sisteme.

---

3 JO L 454, 17.12.2021, p. 1.
4 JO L 20, 31.1.2022, p. 272.
5 JO L 168, 27.6.2022, p. 81.
6 https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:e8467e73-c74b-11ea-adf7-01aa75ed71a1.0018.02/DOC_1&format=PDF.
7 COM(2022) 701 final.

Din acest motiv, după transpunerea acestei propuneri de directivă de către statele membre, prezenta decizie a Consiliului nu ar mai avea niciun efect util. Directiva va impune statelor membre care impun această obligație să permită emiterea facturilor electronice care respectă standardul european privind facturarea electronică și lista sintaxelor sale în conformitate cu Directiva 2014/55/UE a Parlamentului European și a Consiliului. În plus, emiterea facturilor electronice de către persoanele impozabile și transmiterea acestora nu pot face obiectul unei autorizări sau verificări prealabile obligatorii de către autoritățile fiscale, fără a aduce atingere măsurilor speciale autorizate în temeiul articolului 395, puse deja în aplicare la data intrării în vigoare a directivei.

Deși, potrivit României, sistemul național de facturare electronică RO e-Factura este pe deplin compatibil cu standardul european privind facturarea electronică, aceasta intenționează să solicite, într-o primă etapă, ca facturarea electronică să fie efectuată obligatoriu prin intermediul unui sistem gestionat de administrația fiscală. Prin urmare, va trebui ca furnizorii să trimită facturi electronice clienților lor prin intermediul acestui sistem.

Acest lucru înseamnă că fiecare factură electronică va fi verificată automat de sistemul RO e-Factura. Sistemul va efectua verificări semantice și validări privind structura și sintaxa. De asemenea, acesta va verifica autenticitatea originii în ceea ce privește identitatea emitentului. După efectuarea acestor operațiuni, se generează un mesaj de răspuns automat. În cazul în care nu sunt identificate erori, se aplică sigiliul electronic al Ministerului Finanțelor, care certifică primirea facturii electronice în sistemul RO e-Factura. Doar atunci factura electronică va fi pusă la dispoziția emitentului și a destinatarului pentru a fi descărcată.

Întrucât autorizarea sau verificarea prealabilă obligatorie de către autoritățile fiscale nu va fi aliniată la viitorul sistem avut în vedere de propunerea privind normele în materie de TVA pentru era digitală începând cu 1 ianuarie 2028, România va introduce adaptările necesare în sistemul său pentru a le permite persoanelor impozabile, începând cu 1 ianuarie 2026, să transmită datele necesare prin alte mijloace în afara sistemului RO e-Factura. Prin urmare, autorizarea sau verificarea facturilor electronice de către autoritățile fiscale nu va mai avea caracter obligatoriu.

Prin urmare, derogarea solicitată de România este aliniată la obiectivele urmărite de Comisie, astfel cum sunt prevăzute în planul de acțiune și în Propunerea de directivă a Consiliului de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește normele în materie de TVA pentru era digitală.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

- **Temei juridic**

Articolul 395 din Directiva TVA.

- **Subsidiaritate (în cazul competențelor neexclusive)**

Având în vedere dispoziția din Directiva TVA pe care se întemeiază propunerea, principiul subsidiarității nu se aplică.

- **Proporționalitate**

Propunerea respectă principiul proporționalității din motivele expuse mai jos.

Decizia se referă la o autorizare acordată unui stat membru la cererea acestuia și nu constituie o obligație.

Facturarea electronică obligatorie va atrage după sine o serie de schimbări pentru persoanele impozitabile. Cu toate acestea, contribuabilii sunt deja familiarizați în România cu digitalizarea relațiilor lor cu administrația fiscală. Depunerea declarațiilor privind TVA și a altor declarații fiscale se efectuează prin mijloace electronice, prin intermediul unui serviciu furnizat în mod gratuit de către administrația fiscală. Pentru a utiliza această metodă de declarare, contribuabilii au o semnătură electronică calificată obținută prin intermediul unui certificat digital.

Sistemul național de facturare electronică, RO e-Factura, este deja operațional, iar operatorii economici au opțiunea de a transmite facturi electronice prin intermediul acestui sistem, atât în cazul relațiilor B2G, cât și în cel al relațiilor B2B. În același timp, pentru a reduce la minimum impactul financiar al punerii în aplicare obligatorii a sistemului, autoritățile fiscale vor pune la dispoziție în mod gratuit o aplicație care să permită generarea facturilor electronice.

Ar trebui remarcat faptul că în România este deja obligatorie utilizarea facturării electronice în relațiile B2G, ca urmare a punerii în aplicare a Directivei 2014/55/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind facturarea electronică în domeniul achizițiilor publice.

România consideră că lucrările pregătitoare desfășurate prin intermediul modelului voluntar de facturare electronică și instrumentele care vor fi puse la dispoziția contribuabililor pentru ca aceștia să se conformeze obligației, împreună cu avantajele și beneficiile care decurg din introducerea facturării electronice, vor absorbi în mare măsură investițiile necesare pentru adaptarea sistemelor informatice destinate contribuabililor.

De asemenea, derogarea este limitată în timp, iar în cazul în care România dorește să prelungească măsura de derogare trebuie întocmit un raport privind funcționarea și eficacitatea acesteia.

Prin urmare, măsura specială este proporțională cu obiectivul urmărit, și anume combaterea evaziunii fiscale.

- **Alegerea instrumentului**

Instrument propus: decizie de punere în aplicare a Consiliului.

În conformitate cu articolul 395 din Directiva TVA, derogarea de la normele comune în materie de TVA este posibilă numai cu autorizarea Consiliului, hotărând în unanimitate la propunerea Comisiei. O decizie de punere în aplicare a Consiliului este instrumentul cel mai adecvat, dat fiind faptul că ea poate fi adresată unui singur stat membru.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR EX POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Evaluarea impactului**

Facturarea electronică obligatorie va avea un impact atât asupra administrației fiscale, cât și asupra persoanelor impozabile.

Introducerea facturării electronice obligatorii este una dintre măsurile incluse în planul național de redresare și reziliență. Potrivit României, aceasta va reduce deficitul de încasare a TVA cu cel puțin 5 puncte procentuale până în cel de al doilea trimestru al anului 2026, comparativ cu 2019. Introducerea facturării electronice obligatorii se va reflecta într-o creștere a colectării TVA și a impozitelor directe cu cel puțin 7,6 miliarde RON (aproximativ 1,5 miliarde EUR).

Punerea în aplicare a proiectelor de digitalizare, cum ar fi sistemul RO e-Factura, interconectarea caselor de marcat fiscale, SAF-T, monitorizarea achizițiilor și a livrărilor și sistemul RO e-Transport (monitorizarea transporturilor pe teritoriul național), va permite integrarea gestionării riscurilor. Prin urmare, potrivit estimărilor României, colectarea de venituri suplimentare în PIB va crește cu cel puțin 2,5 puncte procentuale până în cel de al patrulea trimestru al anului 2025, comparativ cu nivelul atins în 2019.

Creșterea preconizată a veniturilor colectate din TVA și din impozitele directe, asociată cu punerea în aplicare a diferitelor măsuri de reformare a administrației fiscale, se va ridica la cel puțin 10,87 miliarde RON, din care 5 miliarde vor corespunde veniturilor din TVA, iar 5,87 vor corespunde veniturilor din impozitele directe. Contribuția generată de punerea în aplicare a sistemului RO e-Factura este estimată la aproximativ 70 % din totalul acestor venituri suplimentare totale colectate, așadar 7,6 miliarde RON, din următoarele surse:

creșterea gradului de conformare voluntară – 0,6 miliarde RON;

reducerea evaziunii fiscale și a fraudei intracomunitare cu firme „fantomă” – 1,3 miliarde RON;

reducerea optimizării fiscale și a economiei informale – 1,6 miliarde RON;

efectele impozitelor directe rezultate din redimensionarea bazei de impozitare a TVA – 4,1 miliarde RON.

În ceea ce privește persoanele impozabile, acestea vor suporta costurile generate de achiziționarea de sisteme informatice și/sau de software, deoarece este posibil ca sistemele/software-urile actuale ale acestora să nu poată emite și transmite facturi electronice către sistemul RO e-Factura. Acest cost ar putea fi totuși redus în mod semnificativ sau chiar eliminat prin utilizarea serviciilor și a aplicațiilor puse la dispoziție în mod gratuit de autoritățile fiscale.

Operatorii economici vor beneficia, de asemenea, de digitalizarea proceselor lor. Punerea în aplicare a facturării electronice va permite plăți mai rapide, economii legate de costurile de transmitere, prelucrarea rapidă și ieftină a datelor cuprinse în facturi și reducerea costurilor de arhivare. În plus, introducerea sistemului obligatoriu de facturare electronică va conduce la eliminarea obligației actuale de raportare a informațiilor privind livrările interne.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Măsura nu va avea niciun impact negativ asupra resurselor proprii ale Uniunii provenind din TVA.

2023/0190 (NLE)

Propunere de

DECIZIE DE PUNERE ÎN APLICARE A CONSILIULUI

de autorizare a României de a introduce o măsură specială de derogare de la articolele 218 și 232 din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată[1], în special articolul 395 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

(1) Prin scrisoarea înregistrată de Comisie la 14 ianuarie 2022, România a solicitat autorizația de a introduce o măsură specială de derogare de la articolele 178, 218 și 232 din Directiva 2006/112/CE („măsura specială”), în vederea instituirii facturării electronice obligatorii pentru toate tranzacțiile efectuate între persoanele impozabile stabilite pe teritoriul României. Autorizația a fost solicitată pentru perioada cuprinsă între 1 iulie 2022 și 31 decembrie 2025.

(2) Prin scrisoarea înregistrată la Comisie la 30 septembrie 2022, România a informat Comisia că derogarea solicitată de la articolul 178 din Directiva 2006/112/CE nu mai este necesară. În plus, România a solicitat ca autorizația să fie acordată pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2024 și 31 decembrie 2026, în locul perioadei solicitate inițial.

(3) Prin scrisorile din data de 8 decembrie 2022, Comisia a transmis celorlalte state membre cererea României. Prin scrisoarea din 9 decembrie 2022, Comisia a comunicat României faptul că deține toate informațiile necesare pentru a analiza solicitarea.

(4) România susține că facturarea electronică obligatorie pentru tranzacțiile între persoane impozabile stabilite în România, împreună cu obligația de a raporta datele privind tranzacțiile respective către administrația fiscală, ar fi benefică în sensul combaterii fraudei și a evaziunii fiscale în domeniul taxei pe valoarea adăugată (TVA). Acest lucru i-ar permite administrației fiscale să efectueze în timp util o verificare automată a coerenței dintre TVA-ul declarat și plătit și facturile emise și primite, ceea ce ar îmbunătăți semnificativ capacitățile analitice ale administrației fiscale române. În plus, introducerea facturării electronice obligatorii ar fi un instrument puternic pentru urmărirea în timp real a lanțului fraudulos în materie de TVA, care le va permite autorităților fiscale să ia măsuri imediate pentru a identifica și pentru a stopa participarea comercianților la astfel de activități frauduloase.

[1] JO L 347, 11.12.2006, p. 1.

(5) România consideră că introducerea facturării electronice obligatorii va aduce beneficii și operatorilor economici, prin digitalizarea proceselor și prin reducerea sarcinii administrative, asigurând, în același timp, un mediu concurențial echitabil pentru persoanele impozabile. Digitalizarea proceselor ar permite plăți mai rapide, economii legate de costurile de transmitere, prelucrarea rapidă și ieftină a datelor cuprinse în facturi și reducerea costurilor de arhivare pentru persoanele impozabile. Introducerea sistemului obligatoriu de facturare electronică ar conduce la eliminarea obligației actuale de raportare a informațiilor privind livrările interne, reducând sarcina administrativă pentru operatorii economici.

(6) La 8 decembrie 2022, Comisia Europeană a adoptat o Propunere de directivă a Consiliului de modificare Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește normele în materie de TVA pentru era digitală[2]. Modificările propuse vor modifica articolul 218 și vor elimina articolul 232 din Directiva 2006/112/CE, permițând statelor membre să pună în aplicare facturarea electronică obligatorie, eliminând necesitatea solicitării unor derogări suplimentare de la Directiva 2006/112/CE pentru a pune în aplicare astfel de sisteme. Prin urmare, începând cu data la care statele membre trebuie să aplice toate dispozițiile naționale pe care trebuie să le adopte în cazul în care se adoptă directiva respectivă, prezenta decizie nu ar mai avea niciun efect util. În temeiul propunerii respective, fără a aduce atingere anumitor dispoziții tranzitorii, transmiterea facturilor electronice nu va mai face obiectul unei autorizări sau verificări obligatorii prealabile de către autoritățile fiscale. România intenționează să solicite, într-o primă etapă, ca administrația fiscală să verifice corectitudinea facturii înainte ca factura electronică să poată fi considerată validă. Totuși, România trebuie să efectueze adaptările necesare pentru ca sistemul să permită persoanelor impozabile să transmită, până la 31 decembrie 2025, administrației fiscale datele necesare, fără ca factura să facă obiectul unei verificări prealabile. În consecință, verificarea prealabilă a facturilor de către administrația fiscală va avea, pentru persoanele impozabile, un caracter opțional.

(7) Având în vedere domeniul larg de aplicare și noutatea măsurii speciale, este important să se evalueze impactul acesteia asupra combaterii fraudei și a evaziunii fiscale în domeniul TVA și asupra persoanelor impozabile. Prin urmare, în cazul în care consideră că este necesară o prelungire a măsurii speciale, România ar trebui să transmită Comisiei, alături de cererea de prelungire, un raport care să conțină evaluarea măsurii speciale din perspectiva eficacității acesteia în vederea combaterii fraudei și a evaziunii fiscale în domeniul TVA și a simplificării colectării TVA.

(8) Măsura specială nu ar trebui să aducă atingere dreptului clientului de a primi facturi pe suport de hârtie în cazul tranzacțiilor în interiorul Uniunii.

(9) Măsura specială ar trebui să aibă o durată limitată pentru a se putea evalua dacă este adecvată și eficace în raport cu obiectivele sale.

(10) Măsura specială este, prin urmare, proporțională cu obiectivele urmărite, având în vedere durata limitată și domeniul de aplicare limitat. În plus, măsura specială nu generează riscul reorientării fraudei către alte sectoare sau către alte state membre.

(11) Măsura specială nu va influența negativ valoarea globală a încasărilor din impozite colectate în stadiul consumului final și nu va avea niciun impact negativ asupra resurselor proprii ale Uniunii care provin din TVA,

---

[2] COM(2022) 701 final.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Prin derogare de la articolul 218 din Directiva 2006/112/CE, România este autorizată să accepte facturi emise de persoane impozabile stabilite pe teritoriul României sub formă de documente sau mesaje numai dacă respectivele documente sau mesaje sunt transferate în format electronic.

Articolul 2

Prin derogare de la articolul 232 din Directiva 2006/112/CE, România este autorizată să prevadă că utilizarea facturilor electronice emise de persoane impozabile stabilite pe teritoriul României nu face obiectul acceptării de către destinatarul stabilit pe teritoriul României.

Articolul 3

România notifică Comisiei măsurile naționale de punere în aplicare a măsurilor speciale de derogare menționate la articolele 1 și 2.

Articolul 4

(1) Prezenta decizie se aplică de la 1 ianuarie 2024 până la data care survine prima dintre următoarele două date:

(a) 31 decembrie 2026;

(b) data de la care statele membre au obligația de a aplica toate dispozițiile naționale pe care trebuie să le adopte în cazul în care se adoptă o directivă de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește normele în materie de TVA pentru era digitală, în special a articolelor 218 și 232 din directiva respectivă.

(2) În cazul în care consideră că este necesară prelungirea măsurii speciale, România transmite Comisiei o cerere de prelungire, împreună cu un raport de evaluare a eficacității măsurilor naționale prevăzute la articolul 3 din perspectiva combaterii fraudei și a evaziunii fiscale în domeniul TVA, precum și a simplificării colectării TVA. Raportul respectiv evaluează, de asemenea, impactul respectivelor măsuri asupra persoanelor impozabile, analizând în special dacă aceste măsuri contribuie la creșterea sarcinilor și a costurilor administrative ale acestor persoane.

Articolul 5

Prezenta decizie se adresează României.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Consiliu,
Președintele